

เคยถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลาย และปลดจากการล้มละลายแล้ว ก็ยังถูกฟ้องต่อศาลปกครองให้ชำระหนี้ได้อีก

ตาม พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๒๗ เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว เจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แม้จะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หรือเป็นเจ้าหนี้ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้ว แต่คดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาก็ตาม , มาตรา ๕๑ เจ้าหนี้ซึ่งจะขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายจะเป็นเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์หรือไม่ก็ตาม ต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด แต่ถ้าเจ้าหนี้อยู่นอกราชอาณาจักร เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะขยายกำหนดเวลาให้อีกไม่เกินสองเดือน คำขอรับชำระหนี้ต้องทำตามแบบพิมพ์ โดยมีบัญชีแสดงรายละเอียดแห่งหนี้สิน และข้อความระบุถึงหลักฐานประกอบหนี้และทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดของลูกหนี้ที่ยึดไว้เป็นหลักประกัน หรือตกอยู่ในความครอบครองของเจ้าหนี้ ทั้งนี้ให้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหนี้ที่ยื่นขอรับชำระหนี้มาด้วย , มาตรา ๕๔ เจ้าหนี้ไม่มีประกันอาจขอรับชำระหนี้ได้ถ้ามูลแห่งหนี้ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ แม้ว่าหนี้นั้นยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขก็ตาม เว้นแต่

- (๑) หนี้ที่เกิดขึ้นโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี หรือหนี้ที่จะฟ้องร้องให้บังคับคดีไม่ได้
- (๒) หนี้ที่เจ้าหนี้อยอมให้ลูกหนี้กระทำขึ้น เมื่อเจ้าหนี้ได้รู้ถึงการที่ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว แต่ไม่รวมถึงหนี้ที่เจ้าหนี้อยอมให้กระทำขึ้นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ดำเนินต่อไปได้

ดังนั้น เจ้าหนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีจะขอรับชำระหนี้ได้ ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ภายในกำหนดเวลา ๒ เดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

ส่วนการปลดจากล้มละลายนั้น มีผลตาม พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๗๗ โดยคำสั่งปลดจากล้มละลายนั้น ทำให้บุคคลล้มละลายหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอชำระได้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑.) หนี้เกี่ยวกับภาษีอากร หรือจังกอบของรัฐบาลหรือเทศบาล
- (๒.) หนี้ซึ่งได้เกิดขึ้นโดยความทุจริตฉ้อโกงของบุคคลล้มละลายหรือหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ไม่ได้เรียกร้อง เนื่องจากความทุจริตฉ้อโกงซึ่งบุคคลล้มละลายมีส่วนเกี่ยวข้องสมรู้

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒ ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องข้างต้น รายละเอียดคือ

○ คำสั่ง

18 ต.ค. 2562
(ด. ๒๑)

คำร้องที่ คผ. ๑๔๐/๒๕๖๐
คำสั่งที่ คผ. ๑๖๐/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง	{	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ผู้ฟ้องคดี
		นายประชากร พัฒนะกุล	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๔๓/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๙๕๐/๒๕๖๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี ในสังกัดของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินโครงการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี โดยทำหน้าที่ประสานงานรับบริจาคและรับเงินสมทบเพื่อการก่อสร้าง รวมทั้งดำเนินการจัดจ้างและจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการโดยไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยเฉพาะระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง จนเป็นเหตุให้เงินขาดบัญชีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑๖๔,๗๘๔ บาท โดยเหตุเกิด

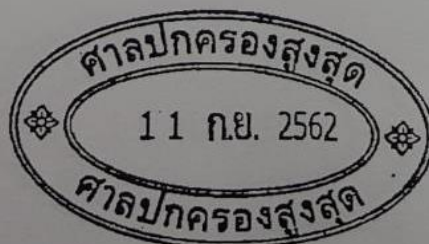
/ระหว่าง...

11 ก.ย. 2562

ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางการเงินเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการในตำแหน่งหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี จึงมีความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๔๙,๔๓๕.๒๐ บาท อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคำสั่งลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหง จากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งที่ ๑๙๕๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทน ตามผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางการเงินดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือชี้แจงว่า ไม่อยู่ในสถานะที่จะทำธุรกรรมทางการเงินและชำระหนี้ได้ เพราะศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าปัจจุบันได้พ้นกำหนดระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ ศาลล้มละลายกลางมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นบุคคลล้มละลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้มีประกาศให้ปลดผู้ถูกฟ้องคดีจากการเป็นบุคคลล้มละลายแล้ว นับแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งดังกล่าวได้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมชดเชยค่าสินไหมทดแทน ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๕๖,๘๓๐.๑๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๔๙,๔๓๕.๒๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำต่อผู้ฟ้องคดีจนมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย เกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่โดยที่ในเวลาต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีถูกศาลล้มละลายกลางสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด และมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นบุคคลล้มละลายเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ จากนั้นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้มีประกาศให้ปลดผู้ถูกฟ้องคดีจากการเป็นบุคคลล้มละลายแล้ว นับตั้งแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป กรณีจึงมีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอรับชำระหนี้ได้ ซึ่งย่อมหมายความว่ารวมถึงการหลุดพ้นจากหนี้ที่จะพึงต้องชดเชยให้แก่ผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้ด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพราะเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนที่ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นบุคคล

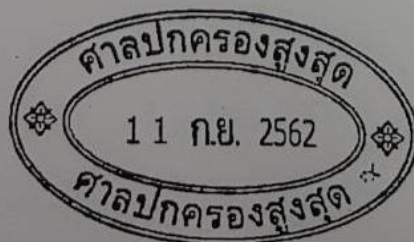

/ล้มละลาย...

ล้มละลาย อันถือเป็นหน้าที่ผู้ฟ้องคดีสามารถยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อขอรับชำระได้ในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีถูกสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและเป็นบุคคลล้มละลาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระหนี้ดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้อีก

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีอยู่ระหว่างการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเมื่อการสอบข้อเท็จจริงแล้วเสร็จก็ปรากฏข้อเท็จจริงอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีน่าจะกระทำการทุจริตในการดำเนินโครงการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคำสั่งลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้รายงานผลการสอบสวนต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหง และคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้พิจารณารายงานการสอบสวนดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ แล้วมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดทางละเมิดแก่ผู้ฟ้องคดี จึงต้องถือว่าวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด อีกทั้งรู้ถึงจำนวนค่าเสียหายที่แน่นอนอันเกิดจากการกระทำละเมิดนั้น อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีเริ่มมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหาย ซึ่งมีกำหนดอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า แม้ศาลล้มละลายกลางจะได้มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ แต่ในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดียังไม่ทราบแน่ชัดถึงตัวผู้ทำละเมิดและความเสียหายที่จะต้องชดใช้ ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดทางละเมิดนี้ได้ และไม่อาจดำเนินการยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดระยะเวลา

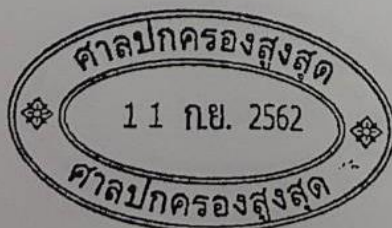
/ตามมาตรา ๙๑...

ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ได้อีกด้วย จึงต้องถือว่า
หนี้ในมูลละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ระงับไปแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับ
คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

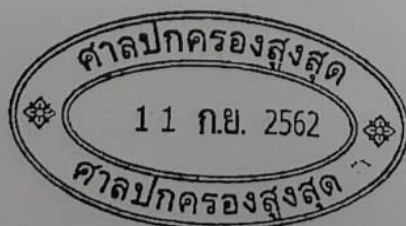
ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความ
เดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้
อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง
ตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้ง
นั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
และพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๗๗ บัญญัติว่า คำสั่งปลดจาก
ล้มละลายทำให้บุคคลล้มละลายหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอรับชำระได้ เว้นแต่
(๑) หนี้เกี่ยวกับภาษีอากร หรือจังกอบของรัฐบาลหรือเทศบาล (๒) หนี้ซึ่งได้เกิดขึ้นโดย
ความทุจริตฉ้อโกงของบุคคลล้มละลาย หรือหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ไม่ได้เรียกร้องเนื่องจาก
ความทุจริตฉ้อโกงซึ่งบุคคลล้มละลายมีส่วนเกี่ยวข้องกับสมรู้

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้า
สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี ในสังกัดผู้ฟ้องคดี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒
ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ดำเนินโครงการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช
ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งผู้ฟ้องคดี
ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๓๐๙๗/๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ และคำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๔๒๘๓/๒๕๕๖
เรื่อง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อสอบข้อเท็จจริง
กรณีการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดกาญจนบุรี มีลักษณะส่อไปในทางทุจริต ต่อมา คณะกรรมการชุดดังกล่าวได้รายงาน
ผลการสอบข้อเท็จจริง ตามบันทึกข้อความคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง สำนักงานอธิการบดี

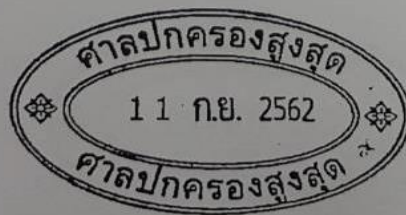
/ลับ เรื่อง...

ลับ เรื่อง รายงานการสอบข้อเท็จจริง กรณีการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ และบันทึกข้อความคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง สำนักงานอธิการบดี ลับ เรื่อง รายงานการสอบข้อเท็จจริง กรณีการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ สรุปความได้ว่า กรณีการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ปรากฏหลักฐานการนำเงินเข้าฝากในบัญชีธนาคารกรุงไทย สาขาบ่อพลอย ชื่อบัญชี กองทุนก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี เป็นเงินจำนวน ๒,๐๑๐,๔๕๓ บาท ส่วนรายจ่ายทั้งหมดในการดำเนินการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช มีจำนวนสูงสุดไม่เกิน ๑,๘๐๘,๗๒๖ บาท ดังนั้น ยอดเงินในบัญชีกองทุนก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราชจะต้องมีเงินคงเหลืออยู่อย่างน้อย ๒๐๑,๗๒๗ บาท แต่ปรากฏว่ายอดเงินในบัญชีดังกล่าวซึ่งไม่มีการเคลื่อนไหวของบัญชีนับแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน มียอดเงินคงเหลืออยู่เพียง ๔๕๔.๙๓ บาท และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหัวหน้าสาขาในขณะนั้น เป็นผู้ประสานงานการรับบริจาค รับสมทบเงินเพื่อดำเนินการก่อสร้างจัดหาช่างผู้ดำเนินการ รวมทั้งตกลงราคาค่าก่อสร้างและประสานงานการจ่ายเงินให้แก่ช่างผู้ก่อสร้าง จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีน่าจะกระทำทุจริตเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อการก่อสร้างดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจึงมีมติเห็นควรตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกฟ้องคดี ด้วยพฤติการณ์แห่งการกระทำมีลักษณะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามนัยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ก.บ.ม.) เพื่อพิจารณา ซึ่ง ก.บ.ม. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ความว่า จากข้อเท็จจริงกรณีการรับเงินบริจาคในบัญชีกองทุนก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีน่าจะกระทำทุจริตเกี่ยวกับเงินบริจาค และการรับเงินสมทบทุนในกรณีดังกล่าว จึงให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

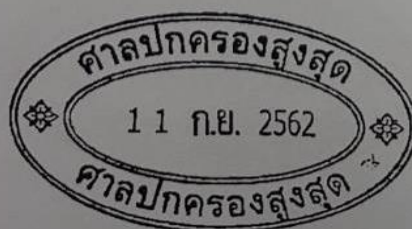
/เพื่อหา...

เพื่อหาผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายจำนวน ๒๐๑,๗๒๗ บาท แต่สำหรับกรณีการดำเนินการทางวินัยนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้กลายเป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ จึงตกเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการตามมาตรา ๗ (ข) (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๑๐ ของระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการบริหารงานพนักงานมหาวิทยาลัย งบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้ออกจากราชการไปแล้วเป็นเวลาเกินกว่าหนึ่งปี อันไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้ ก.บ.ม. จึงมีมติให้ยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัย จากนั้น อธิการบดีของผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๔๐๔๗/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้สอบข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการโดยไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยเฉพาะระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง จนเป็นเหตุให้เงินขาดบัญชีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖๔,๗๘๔ บาท ถือเป็นภาระการกระทำกรณในตำแหน่งหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี จึงมีความเห็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดพิจารณาหักส่วนความรับผิดชอบให้ คงเหลือให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชดใช้เงินเป็นจำนวน ๔๙,๔๓๕.๒๐ บาท อธิการบดีของผู้ฟ้องคดีได้รับทราบรายงานผลการสอบสวน เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ จึงมีคำสั่งให้เสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยรามคำแหงเพื่อพิจารณา จากนั้น อธิการบดีของผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๙๕๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดดังกล่าว เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินโครงการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราชอันเป็นเหตุแห่งละเมิด ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดที่แต่งตั้งขึ้นโดยผู้ฟ้องคดี ได้ทำการสอบข้อเท็จจริงและมีความเห็นไปในทางเดียวกันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยเฉพาะระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และ

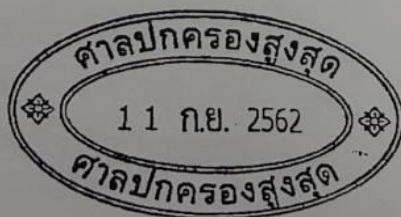
/ระเบียบอื่น...

ระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง จนเป็นเหตุให้เงินขาดบัญชีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และพฤติการณ์แห่งการกระทำมีลักษณะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่โดยที่ศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ อันมีผลทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีสิ้นอำนาจในการจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งปวงของตน และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีจะขอรับชำระหนี้ได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ โดยต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ตามนัยมาตรา ๒๗ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดว่า อธิการบดีของผู้ฟ้องคดีได้รับทราบรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ วันดังกล่าวจึงเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน อันเป็นวันเริ่มนับอายุความที่ผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๑๙๕๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายกรณีดังกล่าว จึงเห็นได้ว่า แม้มูลหนี้ละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายนั้น จะเกิดขึ้นก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและกลายเป็นบุคคลล้มละลาย แต่ในขณะนั้น ผู้ฟ้องคดีกำลังอยู่ระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดเพื่อให้ทราบถึงความเสียหาย และเพื่อทราบตัวบุคคลที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ขอรับชำระหนี้โดยการยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด จึงต้องถือเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีเหตุอันสมควรอันทำให้ไม่อาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สิ้นสิทธิที่จะเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจากการกระทำละเมิด กรณีการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช คำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีประเด็นนี้ฟังขึ้น

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้มีประกาศให้ปลดผู้ถูกฟ้องคดีจากการเป็นบุคคลล้มละลาย นับแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งคำสั่งปลดจากล้มละลายมีผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอรับชำระได้ เว้นแต่หนี้เกี่ยวกับภาษีอากร หรือจังกอบของรัฐบาลหรือเทศบาล หรือหนี้ซึ่งได้เกิดขึ้นโดยความทุจริตฉ้อโกงของบุคคลล้มละลาย หรือหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ไม่ได้เรียกร้องเนื่องจากความทุจริตฉ้อโกงซึ่งบุคคลล้มละลายมีส่วนเกี่ยวข้องสมบูรณ์ ตามนัยมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งเมื่อพิจารณารายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ ประกอบกับรายงานการสอบข้อเท็จจริง กรณีการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ และรายงานการสอบข้อเท็จจริง กรณีการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่เสนอต่ออธิการบดีของผู้ฟ้องคดีแล้ว ซึ่งในชั้นนี้เห็นว่า มูลหนี้ละเมิดที่ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น เกิดจากการดำเนินโครงการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งจากเอกสารหลักฐานการทางบัญชีจะต้องมีเงินคงเหลืออยู่อย่างน้อย ๒๐๑,๗๒๗ บาท แต่ปรากฏว่าบัญชีดังกล่าวกลับมียอดเงินคงเหลืออยู่เพียง ๔๕๔.๘๓ บาท และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหัวหน้าสาขาในขณะนั้น เป็นผู้ประสานงานการรับบริจาค รับสมทบเงินเพื่อดำเนินการก่อสร้าง จัดหาช่างผู้ดำเนินการ รวมทั้งตกลงราคาค่าก่อสร้างและประสานงานการจ่ายเงินให้แก่ช่างผู้ก่อสร้าง และเป็นหนึ่งในผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อเบิกถอนเงินในบัญชีดังกล่าว จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดี น่าจะกระทำทุจริตเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราช พฤติการณ์แห่งการกระทำมีลักษณะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเห็นว่า มูลหนี้ที่ผู้ฟ้องคดีเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจากกระทำละเมิดกรณีการก่อสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พ่อขุนรามคำแหงมหาราชเป็นมูลหนี้ซึ่งได้เกิดขึ้นโดยความทุจริตฉ้อโกงของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้รับการปลดจากการเป็นบุคคลล้มละลายและหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงอันพึงขอรับชำระได้แล้ว แต่ก็ไม่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีหลุดพ้นจากหนี้ที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องตามคำฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธินำหนี้

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวมาฟ้องร้องต่อศาลเพื่อเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีจึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ พร้อมทั้งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาเงื่อนไขอื่น ๆ ในการฟ้องคดี แล้วมีคำสั่งตามรูปคดีต่อไป

นายประสาธ พงษ์สุวรรณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

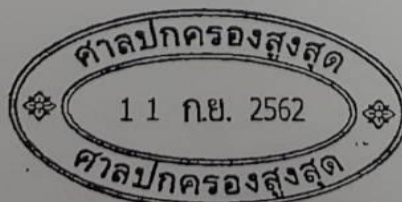
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายพรชัย มั่นศิริเพ็ญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายชูชาติ อัครโรจน์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประนัย วณิชชานนท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

จากคำสั่งศาลปกครองสูงสุดข้างต้น พอสรุปได้ว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ชำระหนี้ได้ด้วยเหตุผลดังนี้ โดยแยกเป็น ๒ ประการ คือ

๑. มีเหตุอันสมควรอันทำให้ไม่อาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ได้ทันในกำหนดเวลา ๒ เดือน นับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด
๒. มูลหนี้ของผู้ถูกฟ้องคดี เป็นมูลหนี้ซึ่งเกิดขึ้นโดยความทุจริตฉ้อโกงของผู้ถูกฟ้องคดี

ลงชื่อ.....ผู้เขียนบทความ

(นายมานพ สุวรรณเวก)

อัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครอง ๕